

Grans Concerts Vic 23-24

Amb el mecenatge de la
INSTITUCIÓ PUIG-PORRET

**AMANDINE BEYER
& I PIZZICANTI**

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

www.latlantidavic.cat

Divendres, 1 de desembre de 2023

A les 20 h - Sala 2 Joaquim Maideu

1 h 35 min (pausa inclosa)

Amandine Beyer i Rafael Becerra, violins
Anna Puig Torné i Agnès Mauri Galik, violes
Jonathan Pesek, violoncel
Shuko Sugama, contrabaix

W. A. Mozart (1756-1791):

Quintet per a dos violins, dues violes i violoncel
en Do major, KV 515 (1787)

I. Allegro

II. Menuetto Alegretto - Trio - Menuetto

III. Andante

IV. Allegro

L. Boccherini (1743 - 1805):

Quintet per a dos violins, viola, violoncel
i contrabaix, G 337 (1787)

I. Andante Lento

II. Allegro vivo - Tempo di Minuetto - Grave

III. Rondeau Allegro non tanto - Minuetto - Rondeau

Pausa

W. A. Mozart (1756-1791):

Quintet per a dos violins, dues violes i violoncel
en Re major, KV 593 (1790)

I. Larghetto - Allegro - Larghetto - Primo Tempo

II. Adagio

III. Menuetto Alegretto - Trio - Menuetto

IV. Allegro

Si conteniu els estossecs amb un mocador, contribuïreu
a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies!

EXPLORANT TRES JOIES DEL REPERTORI PER A QUINTET DE CORDA DEL S. XVIII

D'ençà que es van començar a utilitzar els instruments de corda com a base de l'acompanyament orquestral que ja hi havia present la distribució "a 5". Claudio Monteverdi, per exemple, la utilitza a la seva òpera *L'Orfeo* (1607). També la trobem en l'orquestra usada a França en els temps del Rei Sol per compositors com Lully i contemporanis. Però cal reconèixer que la forma predominant "a 4" és la que es va consolidar com a predominant i és també la que ens pot justificar, ja en l'àmbit cambrístic, que els quartets tinguessin una singladura molt més ampla que els quintets.

Però ja immersos en el concert d'avui, format per una atractiva selecció de quintets per a corda, no podem oblidar que els noms de Luigi Boccherini i Wolfgang Amadeus Mozart esdevenen veritables pioners en l'escriptura per a aquesta distribució instrumental.

El cas de Boccherini, el podríem definir de "casual", ja que quan va arribar a Madrid, provinent de París, l'única feina estable que va trobar va ser el 1770 treballant entre els músics que poc abans s'havien traslladat a la població madrilenya de Boadilla del Monte on, des de 1765, vivia l'Infant Lluís de Borbó (1727-1785). Era el germà petit del rei Carles III d'Espanya i responia al perfil d'home il·lustrat i mecenes de les arts, que tenia al seu servei un quartet de músics que, amb l'arribada de Boccherini, es va convertir en quintet. Provenent de Lucca, a la Toscana italiana, Boccherini va ser un brillant violoncel·lista que viuria a Espanya fins al final de la seva vida. És evident que el fet de tocar regularment en format de quintet de corda davant de l'infant Lluís de Borbó el va portar a escriure diverses col·leccions de quintets a partir de 1771. Així, en poc temps van sorgir diversos reculls de quintets, la immensa majoria destinats al dispositiu format per dos violins, viola i dos violoncels, que és amb el que es feia la música per al Borbó. D'aquí l'excepcionalitat del *Quintet per a corda en Sol major G 337*, escrit per a dos violins, viola, violoncel i contrabaix. Forma part dels tres quintets op. 39 compostos el 1787, després de la mort de Lluís de Borbó i dedicats a la duquesa de Benavente-Osuna.

Mentre Boccherini componia el seus primers quintets a Boadilla, Wolfgang Amadeus Mozart el 1773 a Salzburg, acabat d'arribar amb el seu pare del darrer viatge per terres italianes, va escriure el primer dels sis quintets que va completar en vida. Ens referim al *Quintet K. 174*. Un exemple solitari, ja que Mozart ja no va tornar a usar la forma del quintet fins l'any 1787, quan ja vivia a Viena. Va ser aleshores quan va compondre el lluminós i optimista *Quintet per a corda en Do major KV 515* (considerat el n. 3) que sentirem avui. Quatre setmanes després completaria el *Quintet en Sol menor K. 516* (n. 4). L'any següent, el 1787, transcriuria per a quintet un antic octet per a vent de joventut que va esdevenir el *Quintet K. 406* (n. 2). Finalment, entre el desembre de 1790 i l'abril de 1791 completaria els dos darrers quintets: El *Quintet per a corda en Re major KV 593* (n. 5), imponent obra madura que sentirem avui i el *Quintet en Mi bemoll major K. 614* (n. 6).

A part, hem conservat set esbossos de quintets inacabats, sempre escrits per a la mateixa instrumentació: dos violins, dues violes i violoncel. Sabem que Mozart gaudia tocant la viola en privat, quan feia *Hausmusik* amb els seus col·legues. Estava clar que no doblaria el violoncel!

Joan Vives

Músic, locutor i redactor de Catalunya Música

AMANDINE BEYER

Des de fa ja uns anys, Amandine Beyer és reconeguda com una referència en la interpretació del repertori barroc per a violí. El seu enregistrament de les sonates i partites de J. S. Bach ha estat rebut com una revelació per la crítica (Diapason d'Or de l'any, Choc de Classica de l'any, Editor's choice de Gramophone, Prix Academie Charles Cros, Excepcional de Scherzo...). El seu treball sobre aquestes obres continua amb l'espectacle *Partita 2*, amb la coreografia i ball d'Anne Teresa de Keersmaecker i Boris Charmatz.

Habitual de les sales més importants i festivals del món sencer (Théâtre du Chatelet, Festival de Sablé, Innsbruck Festwochen o Konzerthaus de Viena, entre d'altres), la seva activitat musical es divideix entre els diferents grups en què participa: Les Cornets Noirs, els duets amb Pierre Hantaï, Kristian Bezuidenhout o Laurence Beyer i el seu propi grup Gli Incogniti, amb qui ha enregistrat diversos discos, com ara *Apothéoses* de F. Couperin, *Concerti Grossi* de Corelli, *Quatre Estacions* de Vivaldi o Nicola Matteis. Aquests àlbums han obtingut el suport unànim de la crítica internacional. La seva altra passió és l'ensenyament: ha estat professora de l'ESMAE de Porto (Portugal) i ha fet classes magistrals a França, Itàlia, Espanya, Brasil, Taiwan, els Estats Units i Canadà.

Des del 2010 és professora de violí barroc de la Schola Cantorum Basiliensis, a Suïssa.

RAFAEL BECERRA

El violinista mexicà Rafael Becerra prové d'una família musical i va agafar el primer violí quan només tenia 7 anys. Va iniciar els estudis formals d'instrument amb el mestre Serguei Gorbenko. Va ser en aquesta època quan va poder desenvolupar-se com a violinista en el món professional mexicà, col·laborant amb algunes de les orquestres de renom locals.

Es traslladà a Europa l'any 2008 gràcies al suport de la violinista alemanya Isabel Schau, abans de començar els estudis a la Schola Cantorum Basiliensis. En aquesta institució va conèixer la violinista de renom Chiara Banchini, amb qui va estudiar durant dos anys, abans de continuar els estudis amb Amandine Beyer.

Rafael Becerra ha tocat en llocs com el Carnegie Hall de Nova York, el Musikverein de Viena, el Royal Albert Hall de Londres, el Concertgebouw d'Amsterdam o la Tonhalle de Zúric, entre d'altres, així com al Palacio de Bellas Artes de Mèxic amb l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique. Actualment col·labora amb l'orquestra francesa Le Cercle de l'Harmonie i Gli Incogniti.

Ha participat en projectes sota la batuta de Trevor Pinnock, Sir John Eliot Gardiner, François Xavier Roth, William Christie, Amandine Beyer, Giuliano Carmignola i Jeremy Rhorer, entre d'altres. Toca un violí propietat de la fundació suïssa Pirolo (Nicolas Vuillaume de 1864).

ANNA PUIG TORNÉ

Anna Puig Torné és membre de les orquestres Mahler Chamber Orchestra i Lucerne Festival Orchestra des del 2009. També és viola principal de la Camerata Bern des del 2014 i líder convidada en orquestres com l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, Orquestra Simfònica de Barcelona (OBC), Les Dissonances (França) i Orquestra de Cadaqués, entre d'altres.

A més de la seva activitat orquestral, l'Anna és membre fundadora del Dalia Quartet, formació que integra fins al 2018, i és convidada freqüentment a festivals de cambra en els quals té l'oportunitat de treballar amb altres grans músics.

El seu interès per la música popular la duu també a formar part de PortKlezmer, grup que estableix una comunicació amb el públic basada en l'exploració de la tradició i l'experimentació amb la música klezmer.

L'Anna participa regularment en projectes educatius arreu del món i col·labora amb organitzacions dedicades a la integració i l'educació d'infants amb risc d'exclusió social. Aquesta dedicació l'ha portada al Brasil, l'Índia i Sud-àfrica. Paral·lelament és professora de viola i de música de cambra al Conservatori Superior del Liceu i col·labora com a professora convidada en joves orquestres com la JONC i la JONDE, entre d'altres.

Nascuda a Cervera el 1982, l'Anna va començar els seus estudis musicals a l'edat de cinc anys amb Paul Cortese i posteriorment els continuà a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín amb Walter Küssner i Tabea Zimmermann.

SHUKO SUGAMA

Nascuda a Tòquio, Shuko Sugama va desenvolupar des dels 7 anys una estreta relació amb la música a través de diversos instruments. Rep la seva primera classe de contrabaix el 2002, durant els seus estudis de Dret a la Universitat Aoyama Gakuin.

L'any 2009 obté el diploma de Contrabaixista a la Universitat de les Arts a Tòquio. Interessada per la interpretació històrica, Shuko comença els estudis a la Schola Cantorum a Basilea. El març del 2012 obté el màster de Contrabaix i al juny del 2014 el de Violone en sol.

Shuko participa al Festival Junger Künstler Bayreuth und Jeune Orchestre Atlantique, i es forma també a l'Orchestra of the Age of the Enlightenments.

Ha col·laborat amb orquestres com, per exemple, l'Ambronay European Baroque Academy, la Britten-Pears Baroque Orchestra i la Bach Ensemble Rilling. Regularment, Shuko toca en orquestres com la Capriccio Barockorchester, la Kammerorchester Basel, la J. S. Bach Stiftung o bé la Cantusfirmus Consort. Des del 2013 és contrabaixista principal de la Kammerorchester I Tempi i membre del Trio Stadlmann amb el contrabaix vienès, i del Concerto Ripigolino amb el Violone en sol.

L'any 2017 guanya els premis següents: Concerto Ripigolino, 5è Concurs Internacional H.I.F. Biber a St. Florian, Àustria, i el premi H.I.F. Biber Preis, amb la millor puntuació. Shuko Sugama actua regularment al Japó, a Suïssa i per tot Europa.

AGNÈS MAURI

La violista Agnès Mauri es formà com a violista i pianista a l'Escola de Música de Vic amb els professors Jordi Macaya, Mariona Oliu, Joan Rubinat i Miquel Oliu, i amb tot el conjunt del professorat que formava aleshores l'escola. Més tard, estudià a Barcelona, Salzburg i Basilea amb Jonathan Brown, el Quartet Casals, Silvia Simionescu i Thomas Riebl, i piano amb Vladislav Bronewetzky. Rebé consells de Ferenc Rados i classes magistrals de Tabea Zimmermann. També es formà a la Schola Cantorum Basiliensis.

Com a solista, Agnès Mauri ha tocat en sales de concert com el Palau de la Música Catalana, l'Auditorio Nacional de Madrid i L'Auditori de Barcelona.

Durant el curs 2016-2017, fou artista invitada de Joventuts Musicals i va oferir recitals arreu del país. Com a músic de cambra, Agnès Mauri ha actuat en nombrosos festivals d'Europa, inclosos el Lucerne Festival in Summer, l'International Musicians Seminar Prussia Cove, el Festival Castell de Peralada, el Thy Chamber Music Festival a Dinamarca, l'Stavanger Kammermusikkfestival a Noruega, l'AMUZ Festival a Bèlgica i el Krzyzowa-Music a Polònia, i ha col·laborat amb artistes com Hansheinz Schneeberger, Amandine Beyer, Éric Le Sage i Claudio Martínez Mehner, entre molts d'altres.

En el marc de la música contemporània, ha treballat amb els compositors Miquel Oliu, Joan Magrané, Andreas Pflüger, Konstantia Gourzi i Unsuk Chin i ha participat en diverses estrenes mundials.

Agnès Mauri ha rebut premis internacionals en concursos com el Basler Orchester-Gesellschaft a Basilea, El Primer Palau a Barcelona, el concurs Dienemann a Lucerna o El Primer Auditorio a Madrid, i ha estat premiada amb beques de fundacions com al concurs Rahn Foundation a Zúric. Algunes de les seves actuacions han estat enregistrades i reproduïdes per les emissores de ràdio Catalunya Música, l'alemanya ARD, la Unió Europea de Radiodifusió o la TV Man Union japonesa.

En la seva recent publicació discogràfica, interpreta música de cambra d'Arthur Lourié sota el segell discogràfic britànic Toccata Classics.

JONATHAN PESEK

Jonathan Pesek és violoncel·lista i toca amb instruments barrocs i clàssics. Com a intèrpret apassionat es formula preguntes estètiques sobre la creació, l'expressió i la precisió històrica.

Jonathan Pesek és solista, músic de cambra i músic de baix continu a La Cetra de Basilea, Musica Fiorita, Concerto Köln, La Scintilla, Ensemble Inégal, Collegium 1704, Collegium Marianum, la Freitagsakademie i al Deutschen Händelsolisten. També toca la viola de gamba, el Basse de Violon i el contrabaix.

El seu àmbit de recerca és la realització del baix continu amb el violoncel. Com a membre fundador de diversos grups de música antiga com, per exemple, l'Ornamento, Il Profondo o Il Gusto Barocco, crea també l'Ensemble I Pizzicanti juntament amb Chani i Nadja Lesaulnier i la sèrie de concerts Musik kommt zu Ihnen a Basilea-Camp i a Solothurn.

Compta amb nombrosos enregistraments amb discogràfiques com ara Pan Classics, Nibiru, Mirare, SWR i Deutsche Grammophon, alguns amb obres de J. D. Zelenka. Per Ars Produktion enregistra dos CDs amb l'Ornamento, amb música de

Händel, Telemann, Fasch i Vivaldi. Juntament amb l'Ornamento, Jonathan és guanyador del primer premi i del premi del públic del concurs Musica Antiqua Brügge 2003.

Durant els seus estudis a la Schola Cantorum de Basilea rep importants impulsos de J. B. Christensen, G. Türk, C. Banchini i J. A. Bötticher, i estudia a la classe de C. Coin. Després del seu diploma de solista l'any 2008, aprofundeix els seus aprenentatges amb Balázs Máté.

Jonathan Pesek és professor de la Musikhochschule Freiburg durant els anys 2010-2017 i és professor de violoncel barroc, baix continu i música de cambra a la HMDK de Stuttgart (2013-2018). Al 2016 és docent a l'Acadèmia Internacional de Händel a Karlsruhe, al Sommerkurs im Kloster Michaelstein l'any 2018 i a la Sommerakademie Neuburg an der Donau el 2019.

Propers concerts

14.12.23

AZAHAR ENSEMBLE

Un quintet de vent de prestigi internacional

DIJOUS 14 DE DESEMBRE

A les 20 h

Preu: 10 € - 28 €

16.12.23

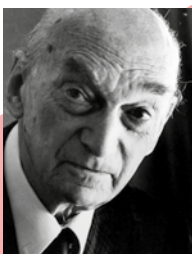
EL PESSEBRE, DE PAU CASALS

El gran oratori català en els cinquanta anys de la mort del músic català universal

DISSABTE 16 DE DESEMBRE

A les 20 h

Preu: 10 € - 25 €

19, 20, 26 i 27.01.24

PROJECTE MOMPOU. INTEGRAL DE PIANO

DV. 19 I 26; DS. 10 I 27 DE GENER

A les 20.30 h

Preu: 18€ per entrada / 30 € (dos concerts) / 36 € (tres concerts) / 40 € (quatre concerts)

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padrí o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida

De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h

Dissabtes de 10 h a 13 h

Una hora abans de cada espectacle

Organitza

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

Amb el mecenatge

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Patrocina

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET

FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

LA VANGUARDIA

Amb el suport

**Diputació
Barcelona**

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Col·laboradors

Cat **mu**sica

REVISTA
MUSICAL
CATALANA